

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 713/2024
02.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљене АА, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 1К бр. 103/22 од 28.11.2023. године и Вишег суда у Панчеву Кж1.бр 14/24 од 17.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 1К бр. 103/22 од 28.11.2023. године и Вишег суда у Панчеву Кж1.бр 14/24 од 17.04.2024. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 1К бр. 103/22 од 28.11.2023. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и осуђена на новчану казну у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара коју је дужна да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, која ће се у случају ненаплативости заменити казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора и одлучено је о имовинскоправном захтеву оштећеног и о трошковима поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1.бр 14/24 од 17.04.2024. године одбијена је као неоснована жалба окривљене АА, па је потврђена пресуда Основног суда у Панчеву 1К бр. 103/22 од 28.11.2023. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је окривљена АА, са позивом на одредбу из члана 483. став 1. ЗКП, а „због повреде закона предвиђене одредбом из члана 485. став 1. у вези става 2. истог закона који је утврђен одредбом из члана 485. став 4. ЗКП“, са предлогом да Врховни суд,

усвоји захтев за заштиту законитости као основан и укине у целости правноснажне пресуде и како се то у захтеву наводи „прекине правноснажност истих“.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредби члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости окривљене АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом става 3. наведеног члана прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби, јасно је да је окривљена овлашћена да поднесе захтев за заштиту законитости, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Како је у конкретном случају окривљена АА, захтев за заштиту законитости поднела лично, а не преко браниоца, то је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Стога Врховни суд са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 483. став 1. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић